Ч. 31 Четвер 11 (23) лютого 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Нове правительство на Угорщинї. — Послание президента Любета).

Орґан молодоческих послів на Мораві Lidove Noviny доказують в довшій статиї з Відня, що нарід ческий не потребує в теперішній хвили нічого боятись ся. Становище ґр. Туна єсть значно скріплене. Також і правиця єсть тепер далеко більше сконсолідована, як була давнійше, а то длятого, що до неї пристала ще тіснійше клерикальна партия німецка, до чого найбільше причинила ся протестантска аґітация Вольфа. Статия кінчить ся пересторогою для Німців, щоби они не дурили самі себе, що з причини подій на Угорщинї австрийске правительство може упасти при евентуальних переговорах угодових.

Після N. fr. Presse відбуде ся конференция німецких послів: дра Бернрайтера, дра Перґельта, дра Функого і Прадого, котрі мають уложити народно-політичні жадання Німців в Чехії, дня 25 с. м. Та сама ґазета доносить, що німецкі посли не появлять ся в Ческім соймі.

Угорщина має вже визначеного нового президента кабінету. Єсть ним Кольоман Сель (Szell) член ліберальної партиї. З Будапешту доносять, що Сель конферував вже з Люкачем і Кольоманом Тішою а нинї має розпочати на ново переговори компромісові. Тепер також показує ся, що було причиною, що компроміс з опозициєю в послїдній хвили розбив ся і бар. Банфі мусїв уступити. Банфі і єго кабінет наставали конче на то, щоби реґулямін палати послів піддати основній ревізиї; опозиция рішучо тому противила ся, бо уважала се для себе за велике упокорене. Кабінет Банфі'го жадав для президента палати право силою рук видаляти з палати тих послів, котрі би викликували бучу. Можна припускати, що і бар. Феврварі того жадав. За то має бути загально звістним, що Кольоман Сель а з ним і богато членів ліберальної партиї уважають таке поступоване драконьским і готові вдоволити ся такими способами, котрі би технїчну обструкцию зробили неможливою. Говорять отже, що вже в найблизшім часї мають десиденти ліберальної партиї вступити назад до неї. Ті члени ліберальної партиї, котрі доси мали деякі сумніви, заявили тепер, що в інтересї ліберальної партиї єсть приняти з довірєм провід Селя.

Вчера відчитано в обох палатах французского парляменту послание президента Любета, котре так зачинає ся: Панове сенатори, Панове депутовані! Покликаний на становище першого урядника в краю потребую до сповнення вложених на мене великих обовязків підпори сенату і палати послів. Прошу Вас о то, і я переконаний, що не відмовите менї тої підпори. Можете числити на мою сильну волю, що бажаю присьвятити всї сили для удержаня конституциї. Запорукою нехай Вам буде моє непохитне привязане і преданність для републики. Дальше каже Любе: Яко пристрастний приклонник засад французскої революциї і панованя свободи буду старати ся підпирати парлямент в трудах одушевлених терпимостию і згодою. Длячого мали би ми стратити надію, що й в наших внутрішних справах осягнемо єдність і згоду? Чи в краю нема тої єдности? Чи єсть в краю якийсь сумнів що-до того, що треба конче, щоби найвисші орґани в рівній мірі були поважані а іменно: обі палати, котрі свобідно радять над законами, власти судові що стережуть законів, правительство, котре забезпечує переведене тих законів а вкінци народна армія, котра боронить независимости і ненарушимости нашої вітчини? Та армія, котру край любить і справедливо любить, бо цілий нарід єсть переконаний, що знайде в ній в кождій хвили вірного сторожа своєї чести і своїх законів.... Будьмо справедливші супротив себе самих і незабуваймо, що наша Франция від віків полюбила ідею поступу, справедливости і людяности. Наконець каже президент, що недопустить до зменшеня признаних єму конституциєю прав, та ужиє всїх сил до успішного здійстненя спільних надій і до обезпеченя републики.

---

18)

ТРИ КОПАЛЬНИКИ ЗОЛОТА.

(З німецкого — А. Генті'го.)

(Дальше).

Доктор з чотирма товаришами підкрадали ся тихонько, кождий на назначене собі місце.

— Ну, молодче — сказав Сім до дон Карльоса — як з моїх плечий не можете досягнути отвору, то станете менї на голову, а як досягнете руками вікна, дайте менї знак ногою; я підложу під ваші ноги руку і поможу вам дістати ся на гору. Ану, лізьте!

Коли молодий Мехіканець станув на плечах Сіма, витягнув руки в гору і дістав краю отвору. Він кріпко вхопив ся пальцями, дав Сімонови ногою знак і при єго помочи підніс ся так високо, що міг заглянути до середини. Дві сьвічки горіли на столї і при їх сьвітлї побачив він обі дівчата, що сиділи на софі.

— Пст.... пст.... дівчата! — шепнув. — То я, Карльос! Тихо!

Дівчата зірвали ся з місця.

— Ти чула? — спитала старша тихо.

— Чула, то був голос Карльоса. Обі не могли ми помилити ся.

— Я тут в горі коло вікна — шептав Карльос. — Ми прибули сюди, аби вас увільнити; але мусимо скоро дістати ся до вашої комнати, заки нас відкрють, бо инакше могли би вам що злого зробити. Заждіть хвильку! — сказав, між тим як дівчата упали на колїна і почали тихо молити ся. — Мене тут в горі підпирають і я мушу на хвилю злїзти на землю. Я видів, що у вікні є решітка; чи она сильна?

— Дуже сильна.

— Добре, ми єї зараз перепилуємо. Говоріть лиш голосно дальше з собою, аби не почуто скреготу. Сіме, можете мене тепер спустити. Всьо іде добре.

— Тепер молодче, підіть там до Біля Райса — відозвав ся Сім, коли дон Карльос стояв вже на земли. — Скажете єму, аби прийшов сюди помагати. Між тим буде доктор стояти на варті. Відтак перейдете на другий бік і пришлете сюди Гуґа, а самі станете на єго місци, він ліпший до роботи як ви.

Вскорі Райс і Гуґо були коло Сіма, що вже розпочав свою роботу.

— Ті цегли мягкі як глипа, мій ніж іде наскрізь — сказав він.

За кілька хвиль вивертів в мурі діру.

— Панно — сказав по ішпаньски — підставте крісло під той отвір і накиньте що на него, аби нічого не замічено, коли би хто увійшов до комнати.

Всї три мужчини працювали на переміну острими ножами, і за пів години був отвір досить великий, аби змістила ся в нім голова і плечі.

— Тепер пильники, Гуґо! Зачинайте.

Треба було двох годин часу, аби перепилувати решітку, а коли робота була скінчена, сказав Сім:

— Покличте дон Карльоса, Гуґо, нехай він увійде перший.

— Чи не гадаєте, докторе — спитав Гуґо, коли всї вібрали ся при вікні, що можемо освободити дівчата без борби?

— Сумніваю ся — сказав доктор. — Опришки як раз тепер увійшли до середини, крім двох, що стоять на варті. Ніч дуже тиха, они певне зараз почули би і в борбі могли би полягти дівчата, але спробовати все таки можна. Скоро лиш будете в серединї, дон Карльосе, попристављайте тихо обставу під двері.

Коли то діяло ся, дівчата співали, але коли їх брат увійшов до комнати, забули на осторожність. Перестали нагле співати і кинули ся з криком радости в єго рамена. Сейчас запукано голосно до дверий.

— Що ви тут робите? — крикнув голос вартівника і двері отворили ся. Карльос поскочив до дверий.

— Докторе, стріляй! — крикнув Сім, втискаючи Гуґа до комнати.

На подвірю загреміли три вистріли.

В тій самій хвили, коли опинив ся в комнатї, зірвав ся Гуґо і скочив до дверий. Натиск на двері перестав, бо вартівник при гуку вистрілів відскочив від них здивований. Гуґо підсунув під клямку кусник дерева, так, що она не подавала ся, і двері були заперті.

— Присувайте під двері обставу! — сказав до дон Карльоса. — Мої панї, ідіть в кут комнати, крізь двері будуть зараз стріляти.

В цїлім домі роздав ся крик і стукіт. Ще ніхто з опришків не знав, що стало ся і в першій хвили вибігли они перед хату на терасу,

Новинки.

Львів дня 22-го лютого 1899.

— Нова семінария учительска. Рескриптом з дня 9-го вересня 1898 постановив п. Міністер просьвіти оснувати в Заліщиках з днем 1 вересня 1899 державну семінарию учительску з викладовими языками польским і руским і вставив на ту ціль до буджету на 1899 р. суму 3.300 зр. Громада Заліщики обовязала ся жертвувати безплатно потрібний ґрунт під будову учительскої семінариї, а на заложене города і поля шкільного в обемі 2 морґів і 207 квадратових сяжнів; крім того зобовязала ся виплачувати для тої семінариї через 4 роки від хвилї відкриття семінариї запомогу по 600 зр. Заліщицка Рада повітова зобовязала ся на ту саму ціль виплачувати через 4 роки по 400 зр., а властитель дібр в Заліщиках, бар. Северин Бруніцкий доставляти через 4 роки по 6 латрів топлива.

— Коломийский відділ гал. Товариства для городництва і пчільництва подав петицию до сойму в справі основаня в Коломиї садівничої школи для войска під назвою: „Перша школа садівнича для войска імени Франц Йосифа І." Петицию підписали. Предсїдатель ц. к. староста п. Северин Баньковский, секретар Сидір Пйотровский, учитель і делеґат Ради повітової о. Тит Войнаровский. Петицию ту підпирає також Рада повітова і еї презес кн. Роман Пузина. Згаданий відділ удержував курс садівництва для вояків стационованих в Коломиї. На перший курс ходило 260 вояків подїлених на партиї, а на другий курс принято 197 вояків. Відходячим торік на урльоп 24 воякам з коломийского повіта роздано 150 деревець. Науки уділяє секретар товариства п. Пйотровский, а вояки приходять до школи під проводом найстаршого підофіцира, котрий уважає на то, щоби і підчас науки був спокій. Наука відбуває ся від 3 до 5 години по полудни, а лїтом можуть вояки від 1 до 7 години по полудни бути заняті практично при роботї в шкілках.

— Відгомін катастрофи на Косачеві під Коломиєю відбив ся мабуть вже послїдний раз аж у Відни. Дня 20 с. м. відбула ся там під проводом радника судового Пруса перша цивільна розправа в справі вдовиці по полковім лїкари, Цайлєрі, пані Йосифи Цайлєрової з роду Стріґавка о відшкодоване. (Паню Цайлерову і еї покійного мужа захопила катастрофа на Косачеві, коли она по весїлю вибрала ся була з мужем в дорогу. Підчас тої катастрофи муж еї згинув, а она сама мало що з розуму не зійшла і мусїла через довший час лїчити ся). Позиваючу вдову заступав др. Вахтель, адвокат з Черновець — в обороні державної зелїзниці ставав секретар фінансової прокураториї у Відни др. Матіяс. Трибунал відкинув внесений закид некомпетенциї віденьского суду торговельного і признав пани Йосифі Цайлер титулом відшкодованя за біль 10.000 зр., за кошти лїченя 6.000 зр. і 1.200 зр. річної ренти аж до смерти або аж до часу коли би знову віддала ся, числячи від дня катастрофи.

— Вечерницї з танцями, з котрих дохід призначений на друкарню товариства сьв. Василия в Ужгороді (Унґварі) на Угорщинї, відбудуть ся заходом руско-україньскої молодежи академічної і при співудїлї „Клюбу Русинок" дня 25-го с. м. в комнатах „Рускої Бесїди" у Львові (Ринок число 10).

— Неаби яка зима! От і знов маємо зиму! По кількох теплих днях, коли теплота доходила до 20 степенів і з снїгу анї слїду не було, маємо знов зиму і земля скрізь білїє ся від снїгу, а густий новий знов паде. Але то найцїкавійше, що у нас сеї зими сїяли. Ось що написав п. Ст. Громницкий, властитель Олексинець до одної з львівских газет: „Нинї (дня 16-го лютого с. р.) при співі жайворонка і теплім воздусї (20 степенів Реоміра або 25 степенів Цельзия) засїяв я 20-морґовий лан вівса, а волочене випало так знаменито, як при засїві вибагливого ячменю. Позаяк то вже друга проба мої сїйби сего року, бо 24 сїчня засїяв я 5 морґів вівсом — то подаю се до публичної відомости, бо Господь знає, кому призначено знову таку пробу зробити.

— Не цїлуй мене! Анґлїйцї нарід на скрізь практичний. В Льондонї ширить ся тепер дуже інфлюенца, недуга заразлива катаральна, звістна у нас також під назвою смотолоки, котрої наслїдки можуть довести й до смерти. А що та недуга найлекше переносить ся на дїтий і ті найчастїйше умирають, то практичні Анґлїйки убирають тепер свої дїти в капелюхи, на котрих стяжках виписано: „Don't kiss me" — Не цїлуй мене! Єсть се осторога для тих людий, що дуже люблять цїлувати малї дїти і то ще конче в уста, через що малї дїти найлекше набирають ся недуг від старших осіб.

— Померли: О. Емілїян Кропельницкий, парох Лесівки, деканата богородчаньского, в 65-ім роцї житя а 40-ім сьвященьства; — Евелина з Стчиньских Халупницка, жена учителя у Витвици, долиньского повіта, в 35-ім роцї житя.

Телєґрами.

Берно (Моравске) 22 лютого. Сойм моравский вибрав вчера комісиї соймові і відрочив ся до четверга.

Відень 22 лютого. N. fr. Presse подає з цїлою резервою слїдуючу лїсту угорского кабінету: Коломан Сель обійме лиш президию; з давних членів кабінету позістануть: Люкач, Февварій, Сечений і міністер для Хорватиї Чех. Уступити мають: міністер торговлї Даніель і міністер справедливости Ерденій, а кандидатом на міністра торговлї єсть Геґедіс.

Вашінґтон 22 лютого. Президент приказав розпустити 16.000 охотників. Армія американьска числить тепер 110.000 вояків.

Льондон 22 лютого. Бюро Райтера доносить з Каракасу, що президент републики в Венецуели збунтував ся против союзного президента Андрадо.

Триєст 22 лютого. Заказано тут продавати папіроси „драма" длятого, що коли якийсь челядник переплетничий, котрий курив такий папірос, кинув его на землю задля злого запаху, папірос вибухнув з великим гуком.

Переписка зі всїми і для всїх.

Ів. Фуркач в Сорочих лозах: 1) Що робити, коли кравева комісия не хоче рішити рекурсу, внесеного против виміру особисто-доходового податку? — Відповідь: Не робити нічого, лиш чекати, а тимчасом платити вимірений податок. Кравева комісия не полагоджує нїчий рекурс зараз. Всї рекурси, внесені против виміру податку, складають ся, і будуть

аби пересьвідчити ся, що мають значити вистріли. Доктор вліз зараз за Гуґом до комнати, відтак Райс. Між тим загремів два рази револьвер Сїма Гавлета, бо як раз в тій хвили надбігли вартівники із за угла дому, а Сїм при сьвітлї ватри побачив їх. Відтак перетиснув ся і він через отвір. Сейчас вхопив подушку і заткав нею діру у вікнї. Кілька разів пробовано отворити двері, але Гуґо сильно їх держав, між тим як доктор і дон Карльос уставляли перед ними стіл, крісла і софи.

— Ти, докторе, пильнуй вікна, коло дверий я зроблю лад — відозвав ся Сїм.

Всьо то робили они як найтихше і чули як на дворі кричать і кленуть і як люди бігали довкола дому. Відтак роздав ся якийсь сердитий голос і приказав мовчати.

— Тут нема нїкого — відозвав ся другий голос. — Мартінец, іди принеси смолоскипи! Що стало ся, що ти бачив Льопец.

— Я не бачив нїчого — відповів той. — Я стояв спокійно на своїм становищи, коли Домінґо, що мав варту коло дверий панночок, сказав щось і зараз потім гукнули на дворі три вистріли. Я скочив і вибіг на двір; Мартос і Гуан, що стояли на вартї на дворі, як раз надбігли. Я почув ще два вистріли і побачив, як оба упали. Відтак ждав я ще хвильку і побіг за иншими поза дім. Але ми нїкого не виділи.

— Тисяч чортів! — крикнув перший голос — хотять викрасти дївчата! Парец, біжи до сїний і спитай Домінґа, чи він не чув чого в комнатї, отвори двері і подиви ся чи суть там дївчата.

Хвильку панувала глубока тишина, відтак післанець вернув.

— Домінґо не може отворити дверий — сказав. — Они попідсували під двері всю обставу і клямки не можна рушати. Домінґо каже, що в тім щось мусить бути.

— Дурню, так якби кождий того не бачив, що в тім щось є! Ага, ось несуть смолоскипи. Оглянъте всьо перед домом і спитайте, чи варта при воротах не бачила чого. Відтак виломимо двері до комнати дївчат.

Знов настала тишина, відтак вернули вислані.

— На терасї нема нїчого і варта при воротах не бачила також нїкого.

Втім скрикнув один голос:

— Диви, Варґасе, тут виломлений мур, цегли повиймані.

З проклоном видав ватажко свої прикази.

— Перец і Мартінец, ви оба лишитесь тут. Чи один, чи пів копи їх там, всьо одно; они можуть лиш один по другім вилазити. Скоро лиш побачите яку голову, стріляйте. Ви всї инші підете до середини і виломите двері, ми скоро справимо ся з ними.

— Іде о много лїпше, як я надіяв ся — сказав доктор — ми зискали майже пять минут часу. Тепер нехай ідуть, як хочуть. Біль, ви станете там коло вікна і будете пильнувати подушки; скоро розпічне ся стрілянина, може будуть пробовати усунути еї, аби стріляти до комнати. Відігніть трохи горішний конець сюди до нас. Так, тепер можете виглянути і як лиш побачите яку руку, що схоче еї струтити, стріляйте. Не зважайте на нас, доки ми вас самі не покличемо.

Тепер устроїли опришки знадвору скажений напад на двері. Роздали ся удари сокир і долот.

— Сїме, ти міг би трохи поговорити з ними — сказав доктор. — Як вистріляєш свій револьвер, прийду я на чергу, а ти будеш набивати.

По ударах в двері міг Сїм легко пізнати, де стояли напастники. Він набив знов вистрілені набої і вистрілив тепер поволи з вдоволенєм шість разів крізь двері. З надвору відповіли проклони і крик на доказ, що не всї вистріли хибили. На хвилю всьо утихло, але відтак розпочав ся напад на ново. Під ударами сокири дерево подавало ся і пукало і опришки почали тепер і собі стріляти. Але доктор низько зігнув ся, між тим як инші стояли так, що їх кулї не могли досягнути, а Біль клячав коло подушки при вікнї. Револьвер доктора відповідав на стріли, а коли він скінчив прийшов на чергу Гуґо. Крик скаженого гнїву не позваляв сумнївати ся, що огонь був успішний.

Але двері майже вже відстали і як раз коли Гуґо почав стріляти, виломило одну дошку та й підложене під клямку дерево випало. Однако Мехіканцї не могли увійти до середини задля безнастанної пальби осаджених, що погасили сьвічки в комнатї і тому могли добре бачити своїх противників, що стояли на дворі в сьвітлї смолоскипів. По кождім вистрілї зміняли осаджені становище, так що Мехіканцї стріляли наугад.

Вже десять минут тревала стрілянина, коли нараз на дворі роздав ся голосний крик, по котрім загреміла сальва вистрілів. Оборонцї комнати відповіли на то голосним криком радости, що заглушив проклони Мехіканців. Напад на двері в однїй хвили перестав, але на подвірю вела ся страшна борба. По трех або чотирох минутах утихли вистріли і Мехіканцї відкинувши оружиє стали на колїнах просити о пощаду.

— Де ви? Чи всї здорові? — крикнув голос дон Рамона.

Веселий оклик відповів єму. Обставу відсунено з під дверий і отворено порубані двері.

аж по двох роках полагоджені (з кінцем сего року), а в такім случаю, коли рекурс буде увзглядпений, уплачений більший податок звернуть назад. — 2) Що робити, коли комісия повітова т. є. мужі дов ря орікають висоту доходу в троє як передложена фасия, і коли фактично такого доходу нема, а они не знають відносин податника? — Відповідь: Внести рекурс до комісиї краєвої і чекати, а тимчасом платити. — **І. Д. К. Долина**: Трудна рада! Вам не позістає нічого, як хиба прилучити ся до якогось майстра і працювати під єго рукою або остаточно пробовати щастя як доси. Сам іспит не був би трудний, як би Ви уміли рисувати і знали самі зробити плян. До того треба однакож бодай найперших засад ґеометриї. А може би Ви знали кого, що научив би Вас рисувати? Піддавано нам також таку гадку, щоби Ви старали ся вступити на роботу до якого майстра у Львові і тут ходили вечерами на курс доповняючий до школи промислової. Але се річ для Вас мабуть неможлива. Будемо старати ся ще раз щось докладнійшого розвідати і дамо Вам на сім місци знову знати. — **Кирило Безхлібик в Братишові**: Ваша рада дуже добра; лиш ту одну має хибу, що вимагає гроший. Щоби видати якусь книжку, треба мати гроші — та й не мало, бодай кількасот зр., бо за видруковане книжки треба готівкою платити. Ба, коби то знати, що наші люди розкуплять видану книжку! Не жаль було би може потягнути ся з послідного і видати, бо була би бодай надія, що гроші вернуть ся. А то ось яке у нас: видаш гроші і маєш цілу купу книжок, та диви ся на них! Десь якпй десятий або сотий купить, та й то ще хотів би, щоби за половину ціни єму продати, а решта книжок може стояти до суду віку. На таке пускати ся немає ніхто охоти. Треба ще богато, дуже богато часу, заким наші люди зрозуміють велику вагу книжок і будуть їх купувати. — **Маланка П.**: 1) Коли хочете научити ся рахунковости державної, то купіть собі в книгарни Станіслава Келєра (Köhler) Львів, ул. Баторого ч. 28, скрипти проф. Черного: Рахунковість загальна і купецка 3 зр., рахунковість державна 1 зр. 50 кр. — 2) Рахунковости державної учать на університеті і від кандидатів перебуваючих у Львові вимагають того, щоби они на ті виклади ходили; від кандидатів з провінциї того не вимагають. Впрочім можна хиба лиш приватно учити ся у когось рахунковости; якихсь инших специяльних курсів рахунковости державної нема. — 3) Для женщин специяльно у нас в краю мало виглядів з рахунковости, але все-таки можна знайти приміщене в таких інституциях, де рахунковість єсть конче потрібна; можна н. пр. дістати місце касиєрки або помічниці канцелярийної в якійсь більшій торговли, в банку, товаристві асекурацийнім, в товаристві кредитовім і т. п. Просьбу о припущене до іспиту треба подавати до „ц. к. Комісиї екзамінацийної з рахунковости державної при ц. к. Намістництві"; стемпель на подане 50 кр., такса екзамінацийна 10 зр. — **Павло Бурат**: 3) В тім именно і вага, що не платить ся порта; в противнім случаю мусїла би часопись бути значно дорожша. З того взгляду ліпше єсть пренумерувати в ц. к. Староствах; з другої же сторони та недогода, що дістає ся часопись пізнїйше. — 4) Чи дим з тютюну єсть шкідливий на очи і легки? А вже ж що єсть шкідливий, лиш не для кождого в однаковій мірі. Для зовсїм здорового чоловіка може дим з тютюну найборше пошкодити на очи, коли той, що сильно курить, сидить заєдно в димі в замкненій комнаті і працює при сьвітлі. Від того дістає ся найскорше катару очий, котрого опісля тяжко позбути ся. На легки дим не конче єсть шкідливий, бо нікотина (отруя, котра знаходить ся в тютюні, а котра єсть також і в димі з тютюну) знаходить ся в димі, який дістає ся до легких лиш в малій скількости а до того ще й не дістає ся безпосередно до крови, бо дим при куреню, хоч би курець і як затягав ся димом, не зайде так глубоко як воздух; в противнім случаю мусїв би чоловік душити ся. За то може дим з тютюну в инший спосіб бути шкідливим особливо для для людий слабовитих на легки. Річ певна, що той хто курить, робить з рота і легких комин, в котрім осїдає саджа з тютюну і треба би коминяра, щоби єї вигортав. Тим коминярем єсть сама природа; она так вже дала чоловікови, що єго легкі самі власною силою своїх тонесеньких болонок вигортають всю нечистоту, яка назбирає ся в проводах віддихових. Ту нечистоту викидаємо особливо зрана по спаню цїлими грудками, о чім курцї найліпше знають; у них ті грудки слизи бувають сірі від диму аж чорнаві. У кого же легки слабі і не можуть самі сповняти тої служби коминяря, той може легко через курене набавити ся всїляких катаральних недуг і через курене буде скорочати собі свій вік. — **Стефан в Бережанах**: 1) Низько єсть місто повітове, має староство, суд повітовий, уряд податковий, постерунок жандармериї, належить до суду окружного в Ряшеві, а до висшого суду краєвого в Кракові. Низький повіт зачисляє ся вже до західної Галичини. — 2) Повість „Драйфус" єсть велико „лико" або як хочете „дранте", обчислене головно на жидів, котрих справа Драйфуса особливо обходить. Впрочім можете дістати в першій ліпшій книгарні; коли може хвилево не буде на складі, то Вам книгарня спровадить. Але шкода гроший. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☛ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

Торг збіжевий.

Львів дня 21-го лютого: Пшениця 9·30 до 9·75 зр.; жито 7·50 до 7·80; ячмінь броварний 6 75 до 7·75; ячмінь пашний 5·76 до 6·—; овес 6·50 до 6·75; ріпак 10·50 до 11·—; горох 6.— до 6·50; вика 5·25 до 5·80; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·25 до 6·—; гречка 7.50 до 8.25; конюшина червона галицка 45·— до 60·—; шведска 40·— до 60·—; біла 40·— до 50·—; тимотка 17·— до 21·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·50 до 5·80; нова 5·50 до 5·80; хміль —·— до —·—.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Посп.	Посп.	Посп.	Особ.	Особ.	Особ.	Особ.
	Посцішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·53	11·27	—
Іцкан	6 05	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Сколього	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Хирова	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Янова	—	—	—	8·45	—	7·44	—

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·58 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·05	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·45	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·55	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Скольогоі Стрия	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Стрия, Калуша	—	—	—	12·15	—	—	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского; коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Дон Рамон увійшов і обі дочки кинули ся єму на груди.

Напад удав ся цїлковито. Опришок що стояв на варті при головнім вході, покинув своє становище, аби взяти участь в борбі і офіцир з своїми вояками міг цїлком вигідно обступити довкола дім. Сейчас війшли вояки на подвіре, убили обох вояків, що стояли на варті при вікні і кинули ся несподївано на нїчого не прочуваючих Мехіканців. Нї один не утїк. Вісїмнайцять упало в домі, двох убито під вікном, а дванайцятьох піддало ся і їх зараз вояки повязали. Коли дон Рамон пересьвідчив ся, що єго дочки здорові і безпечні, обернув ся до їх оборонців і подякував їм. Але оборонцї не вийшли цїлком цїло; дон Карльоса пострілила куля в лице, Сім Гавлет мав рану в правій руці: куля роздерла єму середний палець, а Гуґо дістав кулею в рамя. Лиш один доктор був поважно ранений; куля поцїлила єго в бедро. Один з вояків погиб в борбі на подвірю, а пятьох було ранених. Коли дон Рамон і єго син розпитували дочки о то, що з ними діяло ся, вийшли наші товариші.

— Розложити б ватру — папе поручнику — сказав Сім Гавлет — нас всїх треба трохи полатати, а доктор то й добре поцїлений.

Офіцир дав приказ і вояки принесли дров та розпалили огонь на терасї, з котрого вскорі бухнула весела полуминь.

— Тепер оглянемо рани — говорив Сім дальше. — Насамперед мушу подивити ся до доктора, але бою ся, що тепер не богато єму поможемо, хиба аж перенесемо єго до міста. Тимчасом мусиш спокійно лежати.

— І пити, Сіме.

— Так і пити! Менї також хоче ся страшенно пити. Білю, може ви постараєте ся о воду для нас та о яку горівку. Того добра мусить тут бути досить.

Райс вернув зараз з великим збанком студеної води і фляшкою горівки.

— Але лиш капинку горівки, Сіме, коли не хочеш дістати запалїнє в руці — сказав доктор.

— А що я маю робити, докторе.

— Найлїпше було би, як би зранений чиколонок середного пальця зараз виймити. Я зробив би то, коли би міг стояти і мав відповідний ніж. Але так нема нїякої иншої ради, як обвинути руку мокрим полотном і держати єї на перевязцї. А як з вами, Гуґо?

— Я маю рану в рамени; здаєть ся, що вже кров не іде.

— Нехай вам Біль виполоче рану горячою водою, приложить бавовну і сильно обвяже; лїкар з крiпости як сюди прийде, витягне вам кулю. В Ель Пазо научив ся він обходити ся з ранами від пострілів.

Райс робив, що міг, для своїх приятелів. Відтак сидїли всї в спокійній розмові, доки не вийшов офіцир з хати.

— Ми перешукали цїлий дім від гори до долини — сказав він — там повно всякої добичи і товарів. Придивіть ся обом ватажкам тої шайки; они оба убиті. Дон Рамон каже, що то мусять бути певне убийники єго сина та ви їх пізнаєте, бо купили від них коня.

Гуґо і Райс пішли за ним на другий бік дому, де лежали трупи убитих опришків. Два вояки принесли смолоскипи.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).